

“हरीतकी पञ्चरसा च रेचनी
कोष्ठामयज्ञी लवणेन वर्जिता ।
रसायनी नेत्ररुजापहारिणी
त्वगामयज्ञी किल योगवाहिनी ॥”
अन्यच्च ।

“बीजास्थितिकं मधुरा तदन्त-
स्वग्भागतः सा कटुकण्वोर्था ।
मांसंशतशान्कपाययुक्ता
हरीतकी पञ्चरसा स्मृतियम् ॥
पथ्यामज्जा तु चक्षुषो वातपित्तहरी गुरुः ॥”
तस्या भेदा यथा,—

“हरीतक्यस्मृतोत्पन्ना समभेदैरुदीरिता ।
तस्या नामानि वर्षांश्च वक्ष्याम्यथ यथाक्रमान् ॥
विजया रोहिणी चैव पूतना चामृताभया ।
जीवन्ती चेतकी चेति नाम्ना समविधा स्मृता ॥
पलावुडुत्ता विजया सुडुत्ता रोहिणी मता ।
स्वल्पत्वक् पूतना चैवा स्खलमांसासृता स्मृता ॥
पञ्चांशा चाभया ज्ञेया जीवन्ती स्वर्णवर्णभाक् ।
व्रस्रा तु चेतकी विद्यादित्यासां रूपलक्षणम् ॥
विन्ध्याद्री विजया हिमाचलभवा स्याच्चेतकी

पूतना
सिन्धौ स्यादथ रोहिणी तु विजया जाता
प्रतिस्थानके ।
अभ्यायामसृताभया च जनिता देशे
सुराद्राह्वये
जीवन्तीति हरीतकी निगदिता सा समभेदा
दुग्धैः ॥ * ॥

सर्वप्रयोगे विजयाथ रोहिणी
क्षतेषु लेपेषु च पूतनोदिता ।
विरचने स्यादसृता गुणाधिका
जीवन्तिका स्यादिह जीर्णरोगजित् ॥
स्वाचेतकी सर्वरुजापहारिका
नेत्रामयज्ञीमभयां वदन्ति ताम् ।
इत्थं यथारोगमियं प्रयोजिता
ज्ञेया गुणाख्या न कदाचिदन्वया ॥

चेतकी च धृता हस्ते यावत्तिष्ठति देहिनः ।
तावद्विरिष्यते वेगात्तत्प्रभावान्न संशयः ॥
सप्तानामपि जातीनां प्रधानं विजया स्मृता ।
सुखप्रयोगसुलभा सर्वश्याधिषु शस्यते ॥
क्षिप्तापसु निमज्जति या सा ज्ञेया गुणवती
मिषग्वरैः ।

यस्या यस्या भूयो निमज्जनं सा गुणाख्या
स्यात् ॥
हरते प्रसभं व्याधीन् भूयस्तकति यदुषुः ।
हरीतकी तु सा प्रोक्ता तकतिर्दीप्तवाचिका ॥
हरीतकी तु दृष्टायां हनुस्तन्धे गलप्रहे ।
शोषे नववरे चीणे गुर्विष्णां नेव शस्यते ॥”
इति राजनिर्वण्डः ॥ * ॥

अपि च ।
“दक्षं प्रजापतिं स्वस्रं अश्विनौ वाक्यमूचतुः ।
कुतो हरीतकी जाता तस्यास्तु कति जातयः ॥
रसाः कति समाख्याताः कति चोपरसाः स्मृताः ॥

नामानि कति चोक्तानि कश्च तासाञ्च लक्षणम् ॥
के च वर्षां गुणाः के च का च कुत्र प्रयुज्यते ।
केन द्रव्येण संयुक्ता कांश्च रोगान् व्यपीडति ॥
पृच्छाम्येतदयथा पृष्टं भगवन् ! वक्तुमर्हसि ।
अश्विनोर्वचनं श्रुत्वा दक्षो वचनमब्रवीत् ॥
पपात विन्दूर्भेदिन्यां शक्रस्य पिवतीऽसृताम् ॥
ततो दिव्यात् समुत्पन्ना समजातिर्हरीतकी ॥
हरीतक्यभया पथ्या कायस्या पूतनासृता ।
हैमवत्यव्या चापि चेतकी श्रेयसो शिवा ।
वयस्या विजया चापि जीवन्ती रोहिणीति च ।
विजया रोहिणी चैव पूतना चामृताभया ।
जीवन्ती चेतकी चेति पथ्यायाः समजातयः ॥*॥
अलावुडुत्ता विजया हृत्ता सा रोहिणी स्मृता ।
पूतनास्त्रिमती सूक्ष्मा कथिता मांसलासृता ॥
पञ्चरेखाभया प्रोक्ता जीवन्ती स्वर्णवर्णिनौ ।
त्रिरेखा चेतकी ज्ञेया सप्तानामियमाकृतिः ॥*॥
विजया सर्वरोगेषु रोहिणी त्रणरोहिणी ।
प्रलेपे पूतना योज्यार शोधनार्थेऽसृता हिता ॥
अचिरोगेऽभया शस्ता जीवन्ती सर्वरोग-

हृत् ॥
चूर्णार्थं चेतकी शस्ता यथा युक्तं प्रयोजयेत् ॥*॥
चेतकी द्विविधा प्रोक्ता खेता कृष्णा च वर्णतः ।
पङ्कजलायता शूला कृष्णा चैकाङ्गलायता ॥
काचिदास्वादमात्रेण काचिदगन्धेन भेदयेत् ।
काचित् अर्धेन दृष्टान्या चतुर्धा भेदयेच्छिवा ।
चेतकीपादपच्छायासुपसर्पन्ति ये नराः ।
मिथ्यन्ते तत्क्षणादेव पशुपच्चिरुदादयः ॥
चेतकी तु धृता हस्ते यावत्तिष्ठति देहिनः ।
तावद्विरिष्यते वेगैस्तु प्रभावान्नाच संशयः ॥
दृपादिसुकुमाराणां कृशानां भेषजहिषाम् ।
चेतकी परमा शस्ता हिता सुखविरचनी ॥
सप्तानामपि जातीनां प्रधाना विजया स्मृता ।
सुखप्रयोगा सुलभा सर्वरोगेषु शस्यते ॥
हरीतकी पञ्चरसालवणा तुवरा परम् ।
रुचोष्णा दीपनी मेथ्या स्वादुपाका रसायनी ।
चक्षुषा लघुरायुष्या वृंहणीचानुलोमिनी ।
श्लासकाशप्रमेहार्शः कुष्ठशोयोदरक्रिमोन् ॥
वैश्वर्यप्रहणीरोगविबन्धविषमज्वरान् ॥
गुल्माभानव्रणच्छर्दिहिक्राकण्डूहृदामयान् ॥
त्रणस्थाने हृषा इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
कामसां शूलमानाहं प्रोहानश्च यत्कृतया ।
भस्मरीमूत्रकण्डूश्च मूत्राघातश्च नाशयेत् ॥
स्वादुतिक्तकपायत्वात् पित्तहृत् कफहृत्तु सा ।
कटुतिक्तकपायत्वादन्रत्वाद्वातहृत्क्विव ॥
पित्तकृत् कटुकान्त्रत्वात् वातहृत् कथं शिवा ।
प्रभावाद्दोषहन्तृत्वं सिद्धं यत्तत् प्रकाशते ॥
हेतुभिः शिष्यबोधार्थं न पूर्वं क्रियतेऽधुना ।
कर्मस्वत्वं गुणैः साम्यं दृष्टमाश्रयभेदतः ।
यतस्ततो नेति चिन्त्यं धात्रोलकुचयोर्वया ॥
पथ्याया मज्जनि स्वादुः स्नायावन्तो व्यव-

स्मितः ।
हन्ते तित्कस्वधि कटुरस्त्रिस्तुवरो रसः ॥*॥

नवा क्षिप्वा घना हृत्ता गुर्वी क्षिप्वा च
याश्चिन्ति ।
निमज्जेत् सा सुप्रशस्ता कथितातिगुणप्रदा ॥
नवादिगुणयुक्तात्वं तथैकत्र विकर्षता ।
हरीतक्याः फले यत्र इमं तच्छ्रेष्ठसुच्यते ॥
चर्विता वर्द्धयत्यग्निं पेयिता मलशोधिनौ ।
स्त्रिन्ना संघ्राहिणी पथ्या भृष्टा प्रोक्ता त्रिदोष-

सुत् ॥
हन्तीलिनी बुद्धिबलेन्द्रियाणां
निर्भूलिनी पित्तकफानिलागाम् ।
विर्सासिनी मूत्रशक्यन्त्यानां
हरीतकी स्यात् सह भोजनेन ॥
अन्नपानकृतान् दोषान् वातपित्तकफोद्भवान् ।
हरीतकी हरत्याशु भुक्तस्योपरियोजिता ॥
लवणेन कफं हन्ति पित्तं हन्ति सशर्करा ।
धृतेन वातजान् रोगान् सर्वरोगान् गुडाम्बिता ।
सिन्धुशर्कराशुण्ठीकणामधुगुडैः क्रमात् ।
वर्षादिव्यभया प्राञ्चा रसायनगुणैरपि ॥
अध्मातिस्त्रिन्ना बलवर्जितश्च
रुचः कशो लह्वनकर्षितश्च ।
पित्ताधिको गर्भवती च नारी
विमुक्तारक्तस्वभयां न खादेत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अन्यच्च ।
“जीवन्ती रोहिणी चैव विजया चाभयासृता ।
पूतना कालिका चेति समजातिर्हरीतकी ॥
सुवर्णवर्णा जीवन्ती रोहिणी कपिलसुतिः ।
पलावुडुत्ता विजया पञ्चांशा चाभया स्मृता ॥”
पञ्चांशा पञ्चशिरा ।

“स्खलमांसासृता ज्ञेया पूतनास्त्रिमती मता ।
त्रंशा च कालिकेत्येवं सप्तजातिर्हरीतकी ॥
खेदपानेषु सर्वेषु जीवन्ती तु प्रशस्यते ।
रोहिणी क्षतरीगेषु विजया सर्वकर्मसु ॥
पूतना लेपने ज्ञेया असृता तु विरेचने ।
अभया नेत्ररोगेषु गन्धयुक्तौ तु कालिका ॥
हरस्य भवने जाता हरिता च स्वभावतः ।
हरते सर्वरोगांश्च तेन नाम्ना हरीतकी ॥*॥
धीयुषं पिवतस्त्रिपिष्टपपतये विन्द्वो निर्गता-
स्त्रेभ्योऽभुदभया दिवाकरकरश्रेणीव दीपापहा ।
कालिन्दीव बलप्रमोदजननी गौरीव शूलिप्रिया
वज्रिद्योतकरी हृताहुतिरिव चीचीव नाना-

रसा ॥
पथ्या पञ्चरसायुष्या चक्षुषालवणा संरा ।
मेथ्योष्णा दीपनी कुष्ठदोषशोधनप्रापहा ॥*॥
पञ्चरसस्य विवरणम् । त्वक् कटुः । मांसं अन्न-
कषायम् । अस्थि तित्कम् । तन्मध्ये माधुर्यम् ॥*॥
तन्मज्जगणाः ।
“पथ्यामज्जा तु चक्षुषो वातपित्तहरी गुरुः ॥”
इति राजवज्रभः ॥

हरीषा, स्त्री, मांसव्यञ्जनविशेषः । पाश इति
हिन्दी भाषा । यथा,—
“पाकपात्रे तु वृहति मांसच्छानि निःक्षिपेत् ।